

Γιατί δαγκώνει το παιδί και πώς να το αντιμετωπίσετε

Τα μικρά παιδιά δεν χρησιμοποιούν τα δόντια τους σκόπιμα ως όπλο, όσο ανησυχητικό και να είναι αυτό. «Απλά δεν έχουν τις λέξεις για να εκφράσουν την απογοήτευσή τους, οπότε και καταφεύγουν σε μια πρωτόγονη μορφή επικοινωνίας» λέει ο John Duby, MD, αναπτυξιακός παιδίατρος στο Ιατρικό Κέντρο Παίδων, στο Ντέιτον. Αρκετά είναι τα παιδιά που αντί για την γλώσσα τους χρησιμοποιούν τα... δόντια τους για να επιβάλλουν αυτό που θέλουν. Αυτή η συνήθεια του «δαγκώματος» απασχολεί πολλούς γονείς και τους προβληματίζει ως προς την αντιμετώπισή της. Εάν και το δικό σας παιδί έχει αυτή την συνήθεια, δείτε μερικούς από τους πιο συνηθισμένους λόγους που το κάνει και πώς να το αντιμετωπίσετε.

Τα παιδιά που δαγκώνουν ξεπερνούν, συνήθως, αυτή τη συνήθεια μόλις φτάσουν 3 ετών, όταν οι λεκτικές δεξιότητες τους έχουν βελτιωθεί αρκετά, ώστε να χρησιμοποιούν τη γλώσσα τους για να επιλύουν τις συγκρούσεις τους. Σε κάθε περίπτωση... η «συνήθεια» αυτή είναι μέρος της ζωής σχεδόν κάθε μικρού παιδιού - είτε είναι το ίδιο που δαγκώνει, είτε κάποιο άλλο που μπηξεί τα δικά του δοντάκια στο παιδί σας. Πώς να χειριστείτε την κατάσταση;

Μην δώσετε διάσταση στο ζήτημα

Τα περισσότερα παιδιά προσπαθούν να προσελκύσουν την προσοχή των ενηλίκων - θετική ή αρνητική - οπότε μια δραματική αντίδραση από εσάς, θα τα ενθαρρύνει να γίνουν κατά συρροή παραβάτες. «Αντ' αυτού, πείτε ήρεμα κάτι όπως: «Οι άνθρωποι δεν είναι για δάγκωμα. Τα σάντουιτς και τα μήλα είναι για δάγκωμα», συνιστά ο Jerold Aronson, MD, παιδίατρος στο Νοσοκομείο Αγ. Χριστοφόρου για τα παιδιά, στη Φιλαδέλφεια. Τα μωρά, ήδη από την ηλικία των 9 μηνών, μπορούν να καταλάβουν το «όχι, δεν δαγκώνουμε» και δεδομένου ότι συνήθως δαγκώνουν επειδή βγάζουν δοντάκια, μια απαλή αλλά σταθερή άρνηση συνήθως αρκεί. Τα μεγαλύτερα μωρά και τα μικρά παιδιά έχουν την τάση να δαγκώνουν από απογοήτευση ή θυμό και απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή.

Χωρίστε τα παιδιά

Εάν το παιδί σας δαγκώσει ένα άλλο, βάλτε το σε ένα δίλεπτο ή τρίλεπτο тайμ-άουτ για να το αφήσετε να ηρεμήσει και να σας επιτρέψει να παρηγορήσετε το άλλο παιδί.

Προσφέρετε εναλλακτικές λύσεις

Αργότερα, πείτε στο παιδί σας ότι όταν αναστατώνεται, θα πρέπει να σας το πει, έτσι ώστε να μπορέσετε να το βοηθήσετε να χειριστεί το πρόβλημα με έναν καλύτερο τρόπο, συμβουλεύει ο Δρ Aronson. Για παράδειγμα, αν η κόρη σας παλεύει με τον αδελφό της για ένα βιβλίο, μπορείτε να παρέμβετε, ώστε να το διαβάσουν εκ περιτροπής. Ή ενθαρρύνετε το παιδί σας να εκφράσει την οργή του με τρόπους που δεν θα βλάψουν κανέναν, όπως να ξεδώσουν πάνω σε ένα μαξιλάρι.

Βάλτε λόγια στο στόμα του

«Διδάξτε στο παιδί σας φράσεις για να εκφράζει τα συναισθήματά του, όπως «δεν μου αρέσει αυτό», λέει ο Dr Duby. Ενώ πολλά μικρά παιδιά είναι πολύ μικρά για να εκφραστούν ακόμη, οι προσπάθειές σας θα τα μυσούν στο να χρησιμοποιούν τη γλώσσα τους, μέθοδος η οποία θα αποδειχθεί πολύ χρήσιμη όταν μεγαλώσουν. Επίσης, επαινέστε το όταν σε περίσταση που συνήθως θα αντιδρούσε με «δαγκωματιά» δεν το κάνει. Πείτε κάτι του τύπου: «Είμαι περήφανη για σένα που ζητάς με ωραίο τρόπο το παιχνίδι από την αδερφή σου.» Σε περίπτωση που η συνήθεια συνεχιστεί και μετά την ηλικία των 2 ετών ή μετά από αρκετές εβδομάδες δικής σας προσπάθειας για να πάψει τη συνήθεια αυτή, μιλήστε με τον παιδίατρό σας.

Ελέγχετε το περιβάλλον του

Τα παιδιά έχουν την τάση να δαγκώνουν όταν είναι σε υπερδιέγερση. Μπορείτε να παρατηρήσετε, για παράδειγμα, ότι το παιδί σας παρουσιάζει την τάση αυτή όταν είναι με μια ομάδα παιδιών (που μπορεί να του φαίνεται κουραστική). Δοκιμάστε να περιορίζετε τις συναντήσεις παιχνιδιού σε μόλις ένα ή δύο φίλους τη φορά. Μέχρι να πειστεί ότι το δάγκωμα δεν είναι αποδεκτό, αυτό μπορεί να είναι ο απλούστερος τρόπος για το έχετε υπό έλεγχο.

Όταν το παιδί σας είναι το θύμα

Πλύνετε το δάγκωμα με σαπούνι και νερό αμέσως, ακόμη και αν η επιδερμίδα δεν έχει ερεθιστεί. Αν υπάρχει έστω και μια μικρή αιμορραγία, εφαρμόστε αντιβιοτική αλοιφή και καλύψτε το τραύμα με έναν επίδεσμο. Εάν πάλι η πληγή είναι πολύ βαθιά καλέστε το γιατρό σας. Ενδέχεται να σας συνταγογραφήσει αντιβιοτικό. Προσέξτε για σημάδια μόλυνσης, όπως ερυθρότητα ή οίδημα στο σημείο του δαγκώματος, ή ακόμη και πυρετό.

- ***Το δάγκωμα ως εργαλείο εξερεύνησης***

Το στόμα είναι το πρώτο εργαλείο εξερεύνησης και μάθησης για τα μωρά, αλλά και μία πρωτόγνωρη πηγή απόλαυσης. Με αυτό ανακαλύπτουν όχι μόνο την πηγή της τροφής του (το στήθος της μητέρας), αλλά και τις γεύσεις, και τον κόσμο γύρω τους (τα χέρια τους, τα ρουχαλάκια τους, τα παιχνίδια τους). Το δάγκωμα είναι μία ακόμα εκδήλωση της εξερευνητικής τάσης των μωρών.

- ***Το δάγκωμα όταν βγάζουν δόντια***

Η δυσφορία και ο πόνος από τα δόντια που βγαίνουν κάνουν πολλά μωρά να δαγκώνουν. Αν και η φυσιολογική αντίδραση είναι να ασκούν πίεση στα ούλα μασώντας κάποιο παιχνίδι, πολλά επιλέγουν το χέρι ή το πρόσωπο κάποιου για να ανακουφιστούν.

- **Κοινωνικό δάγκωμα**

Δεν είναι λίγες οι φορές που ένα μικρό παιδάκι, επειδή δεν έχει αναπτύξει τις κοινωνικές του ικανότητες, προσεγγίζει κάποιο άλλο για να παίξει «δαγκώνοντάς» το. Το παιδί δεν κατανοεί ότι προκαλεί πόνο στο άλλο, παρά αντιλαμβάνεται την πράξη αυτή ως εκδήλωση οικειότητας. Δεν είναι τυχαίο ότι τα πιο έντονα φαινόμενα δαγκώματος παρατηρούνται μεταξύ των 12-36 μηνών, πριν ακόμα το παιδί κατακτήσει πλήρως την λεκτική του επικοινωνία.

- **Δάγκωμα απογοήτευσης**

Εάν ένας φίλος του παιδιού του πάρει το παιχνίδι ή ο γονιός δεν του δίνει σημασία, αυτό καταφεύγει στο να «δείξει» τα δόντια του. Με τον τρόπο αυτό το παιδί εκδηλώνει εκδίκηση ή εκφράζει την απογοήτευσή του.

- **Μιμητικό δάγκωμα**

Ένας από τους λόγους που επιλέγει το παιδί να δαγκώσει είναι και η μίμηση. Εάν δει ένα παιδί στο σχολείο να το κάνει είναι πολύ πιθανό μόλις επιστρέψει στο σπίτι να το επαναλάβει κι εκείνο.

- **Δάγκωμα προσέλκυσης προσοχής**

Είναι γνωστό ότι τα μικρά πλασματάκια λατρεύουν να τραβάνε την προσοχή σας. Εάν λοιπόν ασχολείστε μαζί του μόνο για την «κακή» του συμπεριφορά, στην συγκεκριμένη περίπτωση για το ότι «δαγκώνει», θα θεωρήσει ότι είναι ένας καλός τρόπος για να του δίνετε σημασία.

- **Το δάγκωμα ως εκδήλωση τρυφερότητας**

Για τα μικρά παιδιά είναι πολύ δύσκολο να εκφράσουν λεκτικά τα συναισθήματά τους. Το δάγκωμα, λοιπόν, μπορεί καμιά φορά να αποτελεί τον δικό τους ιδιαίτερο τρόπο για να πουν «σε αγαπώ»! Είναι, μάλιστα, χαρακτηριστικό ότι πιο συχνά δαγκώνουν τα αγόρια, περί την ηλικία των 2 ετών ή τουλάχιστον μέχρι να καταφέρουν να μιλήσουν, καθώς αφενός είναι πιο δυναμικά αφετέρου έχουν πιο περιορισμένο γλωσσικό ρεπερτόριο.

Πώς να αντιμετωπίσετε το δάγκωμα

"Το δάγκωμα στη νηπιακή ηλικία είναι μια πράξη την οποία πρέπει μεν να αποθαρρύνουν οι γονείς, διατηρώντας όμως χαμηλούς τόνους και χωρίς να αυξάνουν τον τόνο της φωνής τους ή να καταφεύγουν στο ξύλο όταν το παιδί δαγκώνει" αναφέρει η σύμβουλος-ψυχολόγος, κ. [Άρτεμις Αντωνίου](#). Όπως η ίδια εξηγεί, όταν τα παιδιά καταφεύγουν σε αυτή την κακή συνήθεια, μπορεί να είναι θυμωμένα ή να αποζητούν την

προσοχή και γι' αυτό κρίνεται απαραίτητο από τους γονείς να αποκλιμακώσουν τον θυμό και την ένταση που επικρατεί με ήρεμα λόγια και σε καμία περίπτωση να μην τα εντείνουν με επιθετικότητα. Μην δαγκώνετε και εσείς το παιδί για να του δείξετε πόσο πονάει, γιατί αφενός θα το τρομάξετε και αφετέρου θα διαιωνίσετε το πρόβλημα αυτών των επιθέσεων.

Ένας αποτελεσματικός τρόπος για να αντιμετωπίσετε το δάγκωμα είναι δείχνετε με πράξεις στα παιδιά τι περιμένετε και τι όχι από αυτά, καθώς όπως υποστηρίζει η κ. Αντωνίου "δεν αρκεί η θεωρία στο ότι δεν πρέπει να δαγκώνουν, πρέπει και να βιώνουν το γιατί". Έτσι, θα πρέπει να απομακρύνετε τα παιδιά όταν πάνε να δαγκώσουν, τραβώντας τα μαλακά από το χέρι, και να τους προσφέρετε ένα άλλο αντικείμενο, όπως έναν δακτύλιο ειδικό για δάγκωμα. Εξηγήστε τους με απλά λόγια γιατί η συμπεριφορά αυτή είναι λάθος ("με πονάς όταν με δαγκώνεις") και με τον καιρό και την επανάληψη θα το σταματήσουν.

Σε κάθε περίπτωση να θυμάστε ότι το να καταφεύγει ένα μικρό παιδί στο δάγκωμα 1-2 φορές τον μήνα είναι τάση φυσιολογική που με υπομονή και διαρκείς νουθεσίες θα υποχωρήσει.

Πηγή: www.parenting.com